

til ham, lide Affortning i det bestemte Gage-
tillæg. Det er dette, jeg ikke finder, — jeg vil
ikke engang sige billigt, men — retfærdigt, og
ligesaa lidt i Embedernes Interesse. Vel er
der tilføjet en Tillægsbestemmelse, hvorved det
forbeholdes nærmere at ordne Forholdene ved
de aarlige Finantslove, forsaavidt Saadant
maatte vise sig nødvendigt. Men man vil vel
ikke have Vanskelighed ved at tænke sig, at
Mænd kunne være saaledes organiserede, at de
ikke kunne ønske, maaskee ei engang bekvemme
sig til at modtage Noget som Undtagelse fra
Loven, hvad der vilde tilkomme dem i Med-
før af Loven. Under andre Forhold vilde jeg
finde mig forpligtet til at stille Forslag til
2den Behandling om Forandring i den her
ansførte Bestemmelse, men Sessionsstiden er
rykket saa langt frem, at jeg troer, det maa
befrygtes, at ethvert Forslag, der blev stillet,
vilde have til Følge, at Forhandlingerne ikke
ville kunne føres tilende, og at Loven saaledes
vil blive standset, og jeg finder megen Betænke-
lighed ved at lægge nogen Hindring i Veien
for en Lov, der bliver ventet af Mange med
stor og kun altsor vel begrundet Længsel.

Madvig: Jeg har flere Gange taget
Ordet her i Thinget, naar der har været
Spørgsmaal om Embeders Gagering, men jeg
er lidet tilbøjelig til at gjøre det i denne Sag,
ihvorvel jeg kunde have særlig Anledning der-
til. Jeg kan dog ikke undlade at antyde, at
der er en Bestemmelse i denne Lov, hvorom
det vistnok maa indrømmes af Alle, der kende
til Forholdene, at den indeholder en strigende
Ubillighed, og som gjør mig det umuligt vis-

tere at deeltage i Forhandlingerne om denne
Lov, eftersom jeg ikke vil stille Undringsfor-
slag, der angaaer mig personlig. Det, jeg sig-
ter til, er den tilbagevirkende Kraft, der er
tillagt en Bestemmelse med Hensyn til Gage-
ringen, uden at de ganske særegne Forhold,
under hvilke det Nuværende har udviklet sig,
paa nogen Maade sees at være komne under
Doverveelse. En Følge deraf er, at denne
Gagelov, der skal være en Gageforbedrings-
lov, for mig medfører et positivt Tab i de
Gagerettigheder, jeg har efter den nu bestaaende
Gagering, et Tab, som jeg troer, jeg maaskee
ad Rettens Bei kunde forlange erstattet — om
jeg vil gaae denne Bei, eller om jeg maaskee
paa anden Maade, ved f. Ex. at hellige mig
til andre Arbejder, vil søge dette Tab erstattet,
maa jeg forbeholde en nærmere Doverveelse.
Jeg har ikke villet undlade at udtale dette
her; jeg maa antage, at dette Forhold enten
ikke er blevet bekjendt for den ærede Minister,
der er min Foresatte, eller at han ikke har
villet give Indgang for de Betragtninger, der
i saa Henseende have været gjorte gjældende.
Jeg har ikke kunnet Andet end bringe dette
Forhold under Dmtale, da jeg ikke vil give
Anledning til, at min Taushed skulde for-
staaes paa en urigtig Maade. Stille Un-
dringsforslag har jeg, som sagt, ikke villet, fordi
det angaaer mig selv. Skulde der ellers være
Tale om Undringsforslag, saa vilde jeg med
fuld Doverveelse erkjende, at hvad der er
antydnet af den ærede Secretair med Hensyn
til Pensjonsberettigelsen for nogle Embedsmænd
under Dvæsturen og Communitetet kan have
sin fuldkomne gode Grund.